

gjenstande, som love — og ganske vist ogsaa ville give — et bestandigt stigende Udbytte, men ogsaa fordi denne Formuesanvendelse, der vil bringe Statskassen et skæffeligt Udbytte, tillige vil give mere end hundrede Fuld Rente ved den Rytte, som den skaffer Samfundet i dets Heelhed.

Andrø: Jeg troer dog ikke, at det kan være ganske hensigtsmæssigt nu at forsøge paa atter at faae dette Jernbanespørgsmaal bragt frem. Den høitærede Minister har jo en aldeles fix Opfattelse deraf; dette har jeg anerkjendt, og at det er den ærede Ministers Overbeviisning, betvivler jeg ikke. At det imidlertid, naar man er under fortrykte finantsielle Forhold, er en underlig Fremgangsmaade, uden at tage Hensyn til, hvad man giver derfor, at ville skaffe sig denne Art af Activer, hvorved man rigtignok gjør enbeel Rytte for Sjælland — ja for mig staaer Sjælland paa samme Maade som Sjælland, de ere begge to Provindser, og det er mig i saa Henseende ligegyldigt, hvilken Provinds man vil gavne — hvorved man altsaa gjør en stor Deel Rytte for en Provinds, derom troer jeg dog virkelig ikke, at der kan være den mindste Tvivl. Man tager det saa let med Millioner, ja, „en Million“ er Noget, der udtales hurtigere end „et Hundrede“; det er for Mange meget vanskeligt at skjelne imellem en Million og et Hundrede. Hvis man vilde gaae fra Gammel Skagen til Koldingbro og Skridt for Skridt bestrøe Veien med Sølvdalere, saaledes at man lagde en Sølvdaler for hvert Skridt, saa vilde vist Ingen falde paa at benægte, at det var en god Sølvhøst, man derved skaffede Provindsen, og at det, naar man saaledes hvert Aar om Foraaret bestrøede Veien fra Skagen til Koldingbro med Sølvdalere, da om Efteraaret vilde være en meget god og velsignelsesrig Høst, der vilde fremkomme fra denne Provinds — og det skulde være paa Veien, saaledes at Enhver skulde kunne høste disse Sølvdalere, ganske efter For-

nsielse — troer jeg heller ikke, at Noget let vil benægte. Men man maa da ogsaa tage under Overveielse, hvad det vilde koste. Nu, mine Herrer! vi maatte ganske sikkert ønske, at vi kunde gjøre det saaledes; thi det vilde ikke koste Mere end Fjerdedelen af, hvad det koster at anlægge disse Jernbaner i Sjælland. Man vil maastee blive overrasket ved at høre dette, men det er en Sandhed; det vilde ikke stige til Mere end Fjerdedelen eller — hvis jeg dog maastee regnede noget for lavt — ikke til Mere end Treiedelen af de Millioner, som vi paa denne Maade give ud til Jernbaneanlæg. Nu vil man have frem, at vi — efter Ministerens Mening — i de sjenke og jødste Baner have et meget godt Activ, naar man kun ikke bliver staaende ved, hvad der for Diebliffet er besluttet, men stedsse udvider Banenettet. Denne Udvidelse anslaaes til 35 Millioner Rigsdalere, men dette er noget lavt anslaaet. Jeg haaber nemlig, at den ærede Minister vil indrømme, at der en Deel nødvendige Foranstaltninger, som endnu maae gjøres. Saaledes maae vi tage Hensyn til, at der skal anstafes Dampfærger, ligesom ogsaa til det ikke ubetydelige Rentetab, som dette Activ, naar det er særbdigt, vil medføre; thi ikke alle de 35 Millioner staffles tilveie for 4 pCt., en Deel af dem staffles tilveie ved Anstrængelser fra Finantsfernes Side, hvorved de maae koste en heel Deel Mere end 4 pCt. Renten beregnet til 4 pCt. af disse 35 Millioner vil — forsaavidt jeg i Diebliffet regner rigtigt — være 1,400,000 Rd.; men en Deel af disse Millioner maa, som jeg nys sagde, staffles tilveie for Mere end 4 pCt., og vi vilde da vistnok komme meget nær til 1½ Millioner. Hvad der paa den anden Side kommer ind — ja, det kan blive Meget, men derom kunne vi jo endnu ikke vide Noget; det kan f. Ex. være saa Meget, som disse Sølvdalere, strøede ud paa Veien fra Skagen til Kolding, det kan maastee blive Mere, og det kan maastee blive Mindre; men jeg gjentager, at jeg ikke troer, at det er ved en saadan Forgølse af Activ-